

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 71.519/1
van 14 juni 2022

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging
van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 november 2018
houdende de uitvoering van het decreet van 18 mei 2018
houdende de Vlaamse sociale bescherming’

Op 13 mei 2022 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebestrijding verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 november 2018 houdende de uitvoering van het decreet van 18 mei 2018 houdende de Vlaamse sociale bescherming’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 9 juni 2022. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wouter PAS en Inge VOS, staatsraden, Michel TISON en Johan PUT, assessoren, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Brecht STEEN, eerste auditeur-afdelingshoofd.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 14 juni 2022.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit strekt ertoe om in het besluit van de Vlaamse Regering van 30 november 2018 ‘houdende de uitvoering van het decreet van 18 mei 2018 houdende de Vlaamse sociale bescherming’ verschillende bepalingen te wijzigen, teneinde deze bepalingen te verduidelijken, te preciseren of te actualiseren. Zo beogen diverse wijzigingsbepalingen onder meer om een einde te stellen aan het onderscheid tussen woonzorgcentra met en woonzorgcentra zonder bijkomende erkenning.¹ Daarmee wordt geanticipeerd op het voornemen van de decreetgever om aan dat onderscheid vanaf 1 januari 2023 een einde te stellen.²

3. De bepalingen van het ontwerp vinden in beginsel rechtsgrond in de artikelen van het decreet van 18 mei 2018 ‘houdende de Vlaamse sociale bescherming’ waaraan wordt gerefereerd in de rubriek “Rechtsgronden” van de aanhef. Niettemin moet op het hierna volgende worden gewezen.

Zelfs indien de bepalingen van het ontwerp die een einde beogen te stellen aan het onderscheid tussen woonzorgcentra met en woonzorgcentra zonder bijkomende erkenning, formeel gesproken nog rechtsgrond zouden kunnen vinden in de huidige bepalingen van het decreet van 18 mei 2018 waarin nog wordt uitgegaan van het voornoemde onderscheid,³ moet worden opgemerkt dat, door een einde te stellen aan het betrokken onderscheid, de Vlaamse Regering zou handelen op een wijze die ingaat tegen de huidige regeling waarin het decreet van 18 mei 2018 voorziet en waarin nog steeds wordt uitgegaan van het onderscheid tussen woonzorgcentra met en woonzorgcentra zonder bijkomende erkenning. Tevens zou de Vlaamse Regering daarmee vooruitlopen op de door de decreetgever in het vooruitzicht gestelde afschaffing van het betrokken onderscheid. Wat dat aspect van de ontworpen regeling betreft, zal deze pas in werking kunnen treden indien de decreetgever zelf ook een einde zal hebben gesteld aan het onderscheid tussen woonzorgcentra met en woonzorgcentra zonder bijkomende erkenning.⁴

¹ Zie o.m. de artikelen 1, 11, 13, 1° en 2°, 17, 18, 19, 20, 22 en 23, 1°, van het ontwerp.

² Zie de artikelen 30 tot 34 van het ontwerp van decreet ‘houdende diverse bepalingen over de beleidsvelden Vlaamse sociale bescherming, gezondheidspreventie, algemene ziekenhuizen en gezondheids- en woonzorg’ (*Parl.St.* Vl.Parl. 2021-22, nr. 1231/1), aangenomen door de bevoegde commissie van het Vlaams Parlement op 7 juni 2022, waarbij zowel het Woonzorgdecreet van 15 februari 2019 als het decreet van 18 mei 2018 ‘houdende de Vlaamse sociale bescherming’ worden gewijzigd met het ook oog op het afschaffen van het betrokken onderscheid.

³ Zie inzonderheid de artikelen 148 en 152 van het decreet van 18 mei 2018.

⁴ Dit zal in beginsel pas vanaf 1 januari 2023 het geval zijn, zoals valt af te leiden uit het in voetnoot 2 vermelde ontwerp van decreet.

In dat verband valt erop te wijzen dat sommige van de desbetreffende bepalingen van het ontwerp krachtens artikel 28 ervan weliswaar pas in werking treden op 1 januari 2023, maar dat een aantal van de andere wijzigingen⁵ al vroeger in werking kunnen treden. Daarenboven zal, als de decreetgever de voorgenomen wijziging doorvoert, artikel 148 van het decreet van 18 mei 2018 met ingang van 1 januari 2023 worden opgeheven. Deze laatste decreetsbepaling biedt op dit ogenblik evenwel nog steeds rechtsgrond voor de wijzigingen die het ontwerp beoogt door te voeren en die in werking treden de tiende dag na de bekendmaking ervan in het *Belgisch Staatsblad*, hieronder mede begrepen de wijzigingen die een impact hebben op de tegemoetkoming voor zorg aan de woonzorgcentra met bijkomende erkenning.⁶

De stellers van het ontwerp doen er goed aan om na te gaan op welke wijze de ontworpen regeling het best wordt afgestemd op de door de decreetgever in het vooruitzicht gestelde afschaffing van het onderscheid tussen woonzorgcentra met en woonzorgcentra zonder bijkomende erkenning.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 15

4. In het ontworpen artikel 475, § 2, eerste lid, 2°, q), van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 november 2018 (artikel 15, 2°, van het ontwerp), wordt er van uitgegaan dat personeelsleden kunnen worden gefinancierd krachtens “sociale akkoorden”. Er dient evenwel op gewezen te worden dat dergelijke sociale akkoorden, zoals bijvoorbeeld VIA 6, geen directe werking hebben in de rechtsorde en geen wetskrachtige akte uitmaken. De financiering die in dergelijke akkoorden wordt afgesproken kan slechts een juridische basis krijgen wanneer die afspraken worden overgenomen of omgezet in reglementaire bepalingen of verder worden uitgevoerd in individueel of collectief gesloten arbeidsovereenkomsten. Vraag is derhalve of, in het licht van wat voorafgaat, niet het best wordt overwogen om de verwijzing naar de “sociale akkoorden” te schrappen in de ontworpen bepaling.

Voorts lijkt in dezelfde bepaling het woord “overeenkomst” beter te worden vervangen door het woord “arbeidsovereenkomst”.

⁵ Zie de artikelen 1, 11, 13, 1° en 2°, en 22 van het ontwerp.

⁶ Zoals bv. de artikelen 3 tot 7 i.v.m. de termijn voor aanmelding naar de zorgkassen toe en 24 tot 26 i.v.m. de facturatie.

Artikelen 24 tot 26

5. De artikelen 24, 25 en 26 van het ontwerp beogen in de artikelen 521, 522 en 526 van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 november 2018 de begrippen “individuele kostennota” en “kostennota” te vervangen door het begrip “factuur”. Er zal evenwel moeten worden op toegezien dat dergelijke vervangingen volledig zijn. Dit is nu niet het geval aangezien artikel 521, § 2, vierde lid, van het voornoemde besluit, niet wordt gewijzigd, alhoewel in die bepaling ook het woord “kostennota” voorkomt dat bijgevolg niet wordt vervangen. Voorts wordt in artikel 521, § 3, van hetzelfde besluit, dat niet wordt gewijzigd, en in artikel 521, §§ 4, 5, 6 en 7, van het besluit, melding gemaakt van “individuele kostennota’s” of “kostennota’s”, welke begrippen echter evenmin worden vervangen. Wil men vermijden dat in de betrokken bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 november 2018 een gediversifieerde en niet-eenvormige terminologie wordt gebruikt, zal beter moeten worden toegezien op de volledigheid van de beoogde vervangingen.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Greet VERBERCKMOES

Marnix VAN DAMME